

ن-۱۰۹۴۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب ترجمه سخنان امیرالمؤمنین علی از شعر (مقدمه)
مؤلف: محمد تقی الدین محمد کاشانی

موضوع: تاریخ و شعر فارسی

شماره ثبت کتاب

۷۸۳۸

کتابخانه مجلس شورای ملی
ن-۱۰۹۴۱

ترجمه منظوم دیوان امیرالمؤمنین (ع)
از میر تقی الدین محمد کاشانی (صاحب خلاصه الاشعار) (زنده در ۱۰۱۶ ق)
خط نستعلیق، جلال بن فتح الله، ۱۳۲۵. اشعار عربی و اشعار فارسی شنگرف، جلد مقوا ۸ برگ،
قطع خشتی

۱۴۰۹۸

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

۱۰۹۹-ز

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ترجمه سخنان امیرالمؤمنین علیه السلام (مقدم)

مؤلف: امیرالمؤمنین علیه السلام

۱۰۹۹-ز

تاریخ: قفسه

موضوع:

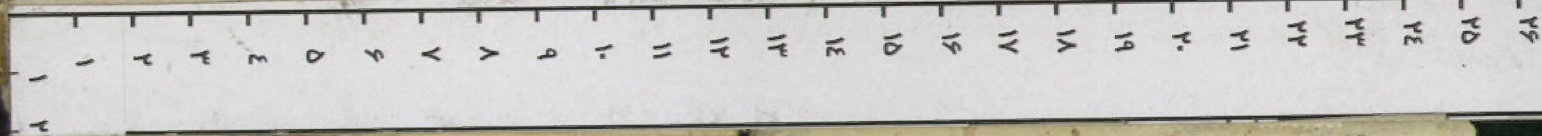
شماره ثبت کتاب

۷۷۳۸۰

ترجمه منظوم دیوان امیرالمؤمنین (ع)
 از میر تقی محمد کاشانی (صاحب خلاصه الاشعار) (زنده در ۱۰۱۶ ق)
 خط نستعلیق، جلال بن فتح الله، ۱۳۲۵، اشعار عربی و اشعار فارسی شنگرف، جلد مقوا ۸ بر
 قطع خشتی

۱۴۰۹۸

ن ۱۰۹۴۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ترجمه سخنان امام علی (ع) از جلد اول

مؤلف: محمد باقر خراسانی

موضوع: تاریخ

شماره قفسه: ۱۴۰۹۸

۱۴۲۸

۱۴۸۴

خطی - فهرست شده - ۱۴۰۹۸

بازرسی شد
۶ - ۲۰

بازدید شد
۱۳۸۵

این تیمم قدمات در از علم شود و توبه مردان پیدا از کفر بدین شود و توبه و التماس این توبه و توبه کوشیدین و توبه و توبه	این تیمم قدمات در از علم شود و توبه مردان پیدا از کفر بدین شود و توبه و التماس این توبه و توبه کوشیدین و توبه و توبه
و قلوب و محسوسه و توبه این توبه و توبه و توبه	و قلوب و محسوسه و توبه این توبه و توبه و توبه

کتابخانه
 ۵۸۶۱

علم عین و اخلاق و توبه و توبه و توبه و توبه	علم عین و اخلاق و توبه و توبه و توبه و توبه
و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه	و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه
و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه	و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه
و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه	و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه و توبه

کتابخانه
 ۵۸۶۱

شیان اوجت الدارها	عیان شتی تو داند پز
پیش انغار من جت	فقد الباب و متروقه الاجا
هر اتمه میکند دمان	برخی فرق باشد از آن
کر چشمین و حال کر میکل	رعد حق و نیاید پیر
و از کتی اجهاد و اعلم	کشتن کوفه اسل تم نصبا
و احسن الی الاخر اتمک	فیر حار است اگر علم اکت
ای فید از حضرت حق	باید که ادا کنی گوشه جان
آزاد با صان کریم شده	رنگا بغیر این کین پیر خیال
میت و ثوب و قوت یوم	بکنی آن شنبه قوت یوم
و ربمانات ضعف یوم	و النصف من قوت یوم
چون از حد روی کوزه را	عیب است که سوال در کوزه را
با خود بری هیچ و راند کم	تقدیر این کسب فیروزه را

مکتب
۱۳۲۲

علیک سلام الوالدین	و بر روی الوالدین سلام
ولا الضمیر الا لقیتم	خفقا و کیا مخیر الا بعد
کر پس که نشانه سعادت	با خلق جهان لطیف است
پوسته شود و شمشیر	علم و ادب نور عبادت
وما الضحی الا ان یوم	معنا بضرر اقدار عباد
هر علم من است که علم	و کم من فی ما بعد اضم
خوش نیست بغیر حق	با دشمن باد و دست بخت
پایان کد ساخت است	باید شراب و فیض او
بمعرب عن الاوطان	سافر نمی الا سفار حرم
تفریح و کتاب و میت	و علم و ادب و محبت
جمعی روز عشق و دیانت	کامل خویش در خیر افتاد
علم و ادب و حرم و کعبه	و محبت ارباب نظرافتاد

ما انزلنا من سحاب قبل ان ياتي	وانزلنا من سحاب قبل ان ياتي
اني اتيكم بكتاب مني فمخف	عليكم كشيء ولكن لا اري احدا
مروا كقطر من سحاب	فصان كل منكم كيان
حسبكم اطراف جان كمان	يكفروا بغيركم كدنان
اجعلوا قلوبكم كقلوبهم	وكل امرئ له وقت ودين
واللهم كن في حالنا نظير	وفوق تبركنا ناسد تقدير
اي نياز نام مناشا دي	وزنج غار او فرغت شدي
نصف رنج خسته در علم	دارد شب تيره و نور دینی
من اني بغير عزت نصير	كل بلاء لا يدرم سير
ان سرنه لم اتيه بغير	نخل شير لا و هم تيره
اي دل عزم نامه درم شوي	وزياري هم شير و درم شوي
احوال جان بغير سبكه	وابسته قدس و نام شوي

مكتبة
تبرستان
۱۳۷۲

وهون عليك فان لا اله الا	بخت الله مقاديرها
فليس بامتك مختص	ولا قاصد كجرك مامودا
اي زهر طوقان كج	چون زهر قنداق تو
اي كوفي من الموت افر	يوم ما تدر او يوم قد
يوم ما قدر لم اخش ارد	واذا قدر لم عين اخند
رويكه خاست نوح اي مرد	وزست هما كجا توان برود
اندر كس نهی بچسب كود	منزل خود توان بست او
پس جان بعباده و ابود	وزار قی مقتدر الهجده
نوكان رقی لب و حلقه	بانهت برن رقی نامه ركه

دردی که در دل است از این
که در دل است از این
که در دل است از این

راست الدنور و مختلایه در	فراخس من مودم ولا مود
و در نشت الملوك كنه قصور	فایستی الملوك ولا كنه قصور
ایام که دم بدم بگذرد گدا	ه چشم بهم نمی تنگ و گدا
دریای سبزه که از روی خال	در سرفخی کام ننگ و گدا
ای که حمد الا سمریک که	دانی نه صبوحه و خند
لم یبق برن موشن خویشی	الا اینش آخاف من این
کس نیست دین و کار و روضی	باشد بطریق محسوس و وفا
سرچند که با کوی و پیش کوی	از جانب او پیش آمد و جفا
سلام علی المل القور الد و اس	که خشم لم یکنوا فی الجاه
و کما یشرعوا من بار و الما شتر	و کم یفلوا من کر و طیر و یکن
از جانب اسلام باطل تیر	آن جبه که غایب در عین
قوی ز جام شوق بر میسر	باشد خواب ز ما صبح نسو

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

و من اصیبه نفس لیه یک	ان فاکت الصدیق کان معک
ستت فی ثلثه کجک	و من اذا عایس امر متبعک
باید که فی فدا ای ناسخه	کردم ده محسوس و ان غدا
چون باطل کند فدا کن این	مرچند که جان عزیز باشد
فی الناس لم یبق الا الناس	ماست الوفا ولا کف ولا طمع
فانته اکرم من کبرج و قنع	واکبر علی الله تامله افرض
در لیل زمان ضا محوسه	از خلق جهان فاجوسه
از غرض خدا عطا محوسه	حرمه فیض خدا باشد
واکبر فی الصبر غدا نصرت	لا تجر عن اذایک نایه
لم یبق من علی علامه الملک	ان الکریم اذا اتیت لیله
وز قوس فاکت حسیه خایه	مرچند که رضا بلا می آید
تا باز در چهره از خدا می آید	و کج نشسته و منتظرم

قدیم لایق کسب و ایمن تر و دا	خدا تعالیٰ رحمت و امانت مولی
و اکتب لیس فی القرب فانی	نامی بری الیقین البعید است
ای چیده زهر حقیقت شود	و زایل جان گرفت و اینگونه
باشد ره آخرت بسوی فردا	مزد کجایه بحر فردا توست
و اجعل تر و دکت الحاقه و	و کانت حقا من مسائل
و افع بقولک القاع لیس	و افع قسطه و نون لایق
هر یک کی که امانت باشد	و زور صفای آن پیمان باشد
پوسته بقوی و دعا گوشت	و زور تن را و کج پیمان باشد
و آخر مضاحبه الدرام	منعوت صغیر و احم و
العل الموده ما اتمعت و	و اذ انعت هم کس قطع
ایافته تعجبت مر و ان	افحبت پند ز کرد و ان
با مردم بیک نباشد	و کرد و ان شوی پیمان

کتاب الفوائد
جلد اول
صفحه ۱۲۱

اق علی الدنیا و اسبابها	قافیه الحزن و محنت لوقه
مؤمنه لا تقصی ساعه	عن ملک فیها و کن بوقه
روزی که خدا محنت و جویند	با خاک تو خنده او از ده دست
وین مثل دوزخ خالص	و عین نشود از او مکران
اما الدنیا کلین زایل	او کسیف بات لیل فانی
او کونم قسیر اقام	او کبرق لاج فی اقل لامل
وینا چو نازد از حقیقت	در عین عدم جلوه کند چون
کای چو سراب مینماید	کای فکرت چو برق پردا
رود من الدنیا فاکت ال	و باد فان الموت لا شک لایل
الا انما الدنیا کمنیر لیل	و ارا حشیما کما یصیح لیل
بمعنی کسینت غریزان	بسیز جا نرا و صید شوند
وینا مثل کسند با جمعی باشد	ایستند ساخران و طالع

فَقُلْ الصَّخْرَةُ تَكُنْ لَكُمْ جِبَالًا	حَبَّ إِلَى مَنْ مَنَنْ الرِّجَالِ
فَقُلْتُ الْعَارِ فِي ذَلِ السُّوَالِ	قَوْلُ النَّاسِ لِي فِي كَيْسِ عَارِ
اَلْكَوْبُ مَعَالِي فِي دِيَارِ	ثَانِ كَيْسِ شَتِ هَزُونِ
لَا تَحْصِيَنَّ لِمَخْلُوقٍ اَعْلَامِ	تَحْصِلُ خَدَا كُنْدَ تَرَاوُغِ
وَاَسْبَغْتُ نَرْقِ اَسْمَاءَ فِي خَزَائِنِ	فَاِنْ دَلِكُ تَمَنُّكِ فِي كَيْدِ
اِي فَا تَجَابَتْ تَقَرُّقًا	فَاِنَا اَلْاَمْرَيْنِ اَكَاثِ وَالتَّوَلَّى
كَيْ خِيَرُوا رَحْمَةً خَدَائِقِ	زَنَا بِرِيشِ كِي دِي تَنِي
وَدِي سَمَرُ وَاَجْنِي كُلِّ	شَكِ يَتِ كَمَا اِي دِي كَوْنِي
يَزِيدُ نَفَاةً وَاَزِيدُ سَلَامًا	وَاَكُنْ اَنْ اَكُونُ اَلْمُجِيبَا
اَنْطَلُجُوا بِشَدَلِ اَنْ سَوَدَ	كَعُوْدِ رَا دِي اَلْاَحْسَنِ طَلِ
چُونِ عَوْدِ كَيْ چُنْدِ بِنَوِي	هَرُ كُنْشُو دِي كِي سِ اَلْوَدِ
	خَوَشْتُو تَرَا اَنْ شُو كَلَوْنِ

لَا تَقْضِ شَرًّا اَمَا اَنْ تَطْلُقَ لَامِ	اَقْضِ اِيَكِ سِرًّا اَنْ اَدْبُو
فَمَا تَرَاهُ بَعْدَ كَيْسِ صَدَا	هَكَذَا اَبْرِكُ لَاجْلِ اَلْقَضِ
هَرُ كُنْ كَيْ حَدِيثِ غَيْرِ كَوْنِي	رَضَا كُو اَوْرَا كِي مَحْرَمِ
سَرِي كُو دِي دِي تَمَنُّ شَوِي	كُو سَرُو دِي شِي كِي فَا شَرِي
لَا تَسْجِدَنَّ مَنُوقِ فِي مَخْلُ	قَبْلِ السُّوَالِ فَاِنْ اَكْ شَمْعِ
وَدَعِ الْمَرْحُومَةَ اَهْطَا مَارِجِ	جَلْبَتِ اِيَكِ لَاجْلِ اَلْاَتِفِ
چِرْ كِي نَسْنَدِ پَرَا يَدِ كَتِ	كُو كُو خَوَا هَسْنَدِ پَرَا يَدِ
دِرْ هَزَلِ سِيَجِ اَكُو دِي وَدِي	اَرْطَا قَلْبِ بَاغْمِ وَنَسْتِ
اِيَا صَاحِبِ الدِّنِ لَهْفُنِ	فَاِنْ اَلَا كُو رُوْفِ وَدِي
وَلَا تَحْزَنْ لِمَاعَتِهِ	فَاِنْ اَلطَّهَرَةُ فَخَوْفِ
اِي اَوْدِ دَرِ اَلطَّهَرَةِ سَا رُوْدِ	هَرُ كُو نَزَمِ رَحْلِ فَيَسْتَوْفِ
بَا اِيَهْمِ كِي اَدِ كُنْ هَقَرُ تَرَا	لَرُوْدِ دِي نِي پَا يِ اَسْجِدِ

